

На нощъ тж си лсенъ мѣсяцъ,
 На дена си сѣѧтлина,
 Като твой-тж хвостъ, пиле,
 Нема друга ни една.

Ангелъ ли си отъ небе-то,
 Че на хвостъ си сама,
 На жены-тѣ си корона
 И царица и мома.

Първо и първо кат' та видѣхъ.
 Въ огни пламнажъ сиромахъ,
 Отъ тогаи и до сега
 Гдѣ съмъ какъ съмъ не поднахъ.

Съ тебъ сандувамъ, съ тебъ балдувамъ
 И въздушамъ отъ сърдце,
 Тебе мысай-х, тебе дира,
 Тебъ простирамъ азъ рѫцѣ.

И въ смъртъ си, душо милъ,
 И на гробны-тѣ братъ.
 Пакъ твоє-то сладко имъ
 Щъ да шепни съсъ уста.